

Scenariusz warsztatu do serii „Zosia z ulicy Kociej” autorstwa Agnieszki Tyszki

Wydawnictwo Nasza Księgarnia

Kup książkę : <http://www.nk.com.pl/zosia-z-ulicy-kociej/188/seria.html>

Autorka scenariusza: Ewa Sularz

Grupa wiekowa: klasy 1–3 szkoły podstawowej

Liczba uczestników: do 20 osób

Czas trwania zajęć od 1,15–1,5 godz.

Cele: zapoznanie uczestników z przygodami „Zosi z ulicy Kociej”. Podkreślenie wartości pisania dziennika, pamiętnika, wspomnień, utrwalania rzeczywistości. Podkreślenie roli stworzenia swojego świata poprzez połączenie przeżyć wewnętrznych ze światem zewnętrznym na przykładzie osvajania okolicy. To osvajanie każdorazowo jest indywidualne. Podkreślenie roli bycia osadzonym w teraźniejszości i wykorzystywania jej bez biernego oczekiwania na spełnienie marzeń czy życia w świecie fantazji (dwie postawy wobec rzeczywistości: Zosi i jej rodziny, sąsiadek: Waneski, Penelopki, Laurki i ich rodziców). Podkreślenie roli kreatywności w codziennym życiu, twórczego wykorzystywania nadarzających się okazji.

Materiały: karteczki samoprzylepne, skan obrazków z książki, materiały w zależności od wariantu A i B, poniżej.

Organizacja sali: komputer, rzutnik, ułożenie ławek dowolne, ważne jest, żeby osoba prowadząca była dobrze widziana przez wszystkich uczniów, szczególnie w czasie tworzenia kukiełek. Natomiast w wariacie B należy pamiętać o częściowo pustej przestrzeni, na której przyklejony zostanie szary papier. Dookoła papieru koce, na których dzieci będą siedzieć

Przebieg zajęć:

1. Poznajemy się. Prowadzący przedstawia się i (jeśli to nowa dla dzieci sytuacja) oswaja je z miejscem, w którym się znalazły. Następnie rozdaje każdemu uczestnikowi samoprzylepne karteczki, na których każde dziecko wpisuje swoje imię. **Czas: 5 minut**
2. Prowadzący przedstawia książkę „Zosia z ulicy Kociej” autorstwa Agnieszki Tyszki i opowiada pokrótce historię dziewczynki i jej rodziny. Na ekranie pojawiają się bohaterowie książki. Prowadzący czyta fragment, w którym Zosia daje się poznać (s. 7, 9). Zwraca uwagę na przeprowadzkę (od s. 13) i jej konsekwencje. **Czas: 7 minut**
3. Pyta, co myślą o takiej zmianie, z czym się wiąże. Burza mózgów. **Czas: 3 minuty**
4. Mówi, co Zosi pomogło w odnalezieniu się w nowym miejscu i oswojeniu go. Mówi np. o cukierni Cytrynowej (s. 63), o spacerze z tatą po okolicy (s. 65), o wyjeździe rodziców i przedstawia ciocię Malinę. **Czas: 7 minut**

5. Mówi, że jednym ze sposobów cioci Maliny na to żeby żyło się lepiej, jest kreatywność. Wyjaśnia pojęcie. Mówi, że to też sposób na radzenie sobie z codziennością, na zachwywanie się każdym dniem, na wymyślanie czegoś z niczego.

6. Dalsza część do wyboru przez prowadzącego:

Wariant A. Dzieci robią swoje kukielki, działają kreatywnie i występują w teatrzyku.

Wariant B. Dzieci tworzą makietę miasta/okolicy.

Wariant A. Dzieci robią swoje kukielki, działają kreatywnie i występują w teatrzyku:

Każde dziecko robi kukielkę (odpowiednio chłopiec, dziewczynka).

Potrzebne materiały: kulki ze styropianu, patyki do szaszłyków, bibuła lub kawałki tkanin, wełna, klej, sznurek, wata, papier, papier kolorowy, pisaki, kolorowy odcisk palców na kartce, kubek, spinacz, rurka, patyk, piórka, skorupka orzecha, pędzel, doniczka.

Prowadzący krok po kroku instruuje dzieci, jak zrobić kukielkę (**Czas: 25 minut**):

- a) Każde dziecko otrzymuje kulkę styropianową i patyk do szaszłyka. Kulka zostaje nabita na patyk.
- b) Prowadzący rozdaje pisaki. Na kulce, która jest głową kukielki, dzieci malują oczy, brwi, rzęsy, nos, usta, uszy. Mogą dodać piegi, pieprzyk czy rumieńce na policzkach.
- c) Każde dziecko dostaje dwa kawałki papieru o kształcie ludzika, symbolizujące przód i tył i przykleja je po obydwu stronach patyka.
- d) Następnie, używając kawałków materiałów, papieru kolorowego czy bibuły, wykonują na tym kształcie ubiór, czyli bluzki, sukienki i spodnie postaci.
- e) Na koniec prowadzący rozdaje kawałki waty, nitek, wełny, które dzieci za pomocą kleju przyczepiają na głowach pacynek.

Po skończonej pracy wszystkie dzieci podnoszą kukielki i podziwiają je.

Prowadzący mówi, że te kukielki to właśnie taka ciocia Malina (kreatywna dusza, którą ma każde dziecko, a którą trzeba docenić i wydobyć), zaznacza, że w sali nie ma dwóch identycznych kukielek mimo użycia tych samych materiałów, podkreśla indywidualizm każdego dziecka.

Prosi, żeby dzieci dobrały się w pary lub trzyosobowe grupy i pozwoliły kreatywnym kukielkom pobawić się ze sobą oraz wykorzystać pomysłowo przedmioty, które dostaną.

Prowadzący rozdaje każdej parze inny przedmiot, np. kolorowy odcisk palców na kartce, kubek, spinacz, rurkę, patyk, piórka, skorupkę orzecha, pędzel, doniczkę...

Żeby zrozumiały, na czym zadanie polega, prowadzący na przykładzie np. kamienia objaśnia, używając swojej kukielki. Słucha jej przez chwilę i mówi: „Moja Helenka mówi mi, że na kamieniu można namalować chmury, może on też służyć do ugotowania zupy kamieniowej, może służyć jako przycisk do papieru...” **Czas: 5 minut**

Dzieci mają 10 minut na to, żeby wymyślić 3 nowe zastosowania do rzeczy, które otrzymały. (Uwaga! Jeśli któraś grupa ma problem z wymyślaniem zastosowań, należy dać jedną/dwie

podpowiedzi, które je zainspirują) **Czas: 10 minut**

Kiedy dzieci myślą, prowadzący między dwoma krzesłami rozciąga koc, który posłuży za scenę teatryku.

Po skończeniu narady każda grupa jest zapraszana do teatryku ze swoimi kukielkami, reszta sali zamienia się w widzów.

W czasie wystąpienia, kiedy widać tylko kukielki, opowiadają one o swoich pomysłach na nudę z nowym wykorzystaniem otrzymanego przedmiotu.

Widzowie biją brawo i kolejno pojawiają się wszystkie grupy. **Czas: 15 minut**

Po skończonym przedstawieniu prowadzący mówi o sukcesie Zosi i jej rodziny w czasie święta ulicy, odczytuje fragment (od s. 217), dziękuje za spotkanie, informuje, że warto dowiedzieć się o innych przygodach dziewczynek z Łomianek z książki „Zosia z ulicy Kociej”. Żegna się i pozwala zabrać kukielki do domu. **Czas: 7 minut**

Wariant B. Makieta okolicy

Potrzebne materiały: papier pakowy (tworzący prostokąt co najmniej 2x1 m), taśma klejąca, tektura, papier kolorowy, farby, pędzle, bibuła, nożyczki, klej, kapsle, gałeczki, plastelina, sznurek, rurki, tkaniny, ewentualnie dodatkowe rzeczy, które mogą się przydać w budowie miasta, a nadające się do recyklingu

Prowadzący zwraca uwagę na formę książeczki „Zosia z ulicy Kociej”, tj. fikcyjny dziennik, z którego dowiadujemy się o tym, co Zosia i jej rodzina przeżywają w pewnym okresie.

Dziennik pozwala zobaczyć, jak się zmieniamy, zwłaszcza jeśli czyta się go po kilku miesiącach czy latach. Najczęściej dziennik zawiera to, co się wydarza naprawdę na co dzień. Można w nim też zapisywać to, o czym się myśli czy marzy.

Prowadzący pokazuje dwie postawy wobec rzeczywistości: Penelopki (wybrane fragmenty od s. 166) i Zosi (fragmenty, np. casting na pająka od s. 44). Dziennik pozwala być blisko rzeczywistości.

Czas: 10 minut

Prowadzący mówi, że teraz uczestnicy stworzą makietę własnego miasteczka/okolicy, ale tak, by dokładnie się jej przyglądając, naprawić to, co popsute, poznać sąsiadów, którzy do tej pory są nieznanymi, pomóc staruszce z naprzeciwka z siatką pełną zakupów, stworzyć plac zabaw z takimi elementami, które chcieliby, żeby się pojawiły naprawdę.

Prowadzący może podpowiedzieć kilka zabaw, np. kapsle mogą posłużyć do stworzenia gry memory dla dzieci z któregoś osiedla, bloki zamiast koloru szarego mogą mieć namalowane na ścianach postacie z bajek....

UWAGA! Warto na początku przydzielić zadania, np. grupa kilku osób do stworzenia zieleni, grupa budowniczych domów, grupa budująca drogi...

Czas: 30 minut

Po skończeniu makiety prowadzący zbiera uczestników dookoła niej i dowiaduje się dużo o okolicy, o zmianach, jakie są jej potrzebne. Prowadzący podkreśla, że uczestnicy zobaczyli to, ponieważ skupili się na mieście/okolicy i zaangażowali się w przemianę. Dzieci komentują swoje pomysły. **Czas: 10 minut.**

Na zakończenie prowadzący mówi o sukcesie Zosi i jej rodziny w czasie święta ulicy, odczytuje fragment (od s. 217), dziękuje za spotkanie, gratuluje makiety, pozwala jej elementy zabrać do domów. Informuje też, że warto dowiedzieć się o innych przygodach dziewczynek z Łomianek z książki „Zosia z ulicy Kociej”. **Czas: 7 minut**